

The Andersen typeface was born out of the lack of typefaces adapted to children's stories and the fact that they are often written to be read aloud. The major innovation was the creation of a complementary punctuation system. Indeed, in addition to classic glyphs, Andersen has 11 totally new punctuation marks that can be used to express feelings. As with Spanish punctuation, these glyphs are placed at the beginning and end of a sentence to help the reader to find the right tone. Also, the forms of the letters have been designed in such a way as to make it easier for dyslexic

children to read them, by working on the distinction between similar forms such as b, d, p, q, 9, and 6. Its design comes from the synthesis of the Humanes model and contemporary elements for the purposes of bringing a softness to the letterforms. The contrast is mostly low so that the typeface works just as well in titles, text, and captions. Andersen's versatility makes it possible to use it for both children's literature and other media such as posters, as well as publishing in general.

240 PTS

And

120 PTS

ersen? An

60 PTS

dersen ; Andersen!

32 PTS

ANDERSEN? Andersen ; Andersen!

24 PTS

Andersen ; ANDERSEN? Andersen ; Andersen?

16 PTS

Andersen! Andersen ; Andersen! ANDERSEN ; ANDERSEN! Andersen

INTRODUCTION

OWNERSHIP AND LICENCE

A typeface is created by a designer whose art is to transform an original typographic artwork into a computer file or files. As a consequence a typeface is – as a work – protected by laws pertaining to intellectual property rights and – as software – can not be copied and/or installed without first acquiring a nominative licence.

In no way, shape or form may a typeface be transmitted to a third party or modified. The desired modifications in the context of the development of a visual identity, can only be effected by the designer himself and only after acquisition of a written authorisation from 205TF.

The user of a 205TF typeface must first acquire of a licence that is adapted to his needs (desktop, web, application/epub, TV/film/videos web).

A licence is nominative (a physical person or business) and is non-transferable. The licensee can not transmit the typeface files to other people or organisations, including but not limited to partners and/or subcontractors who must acquire a separate and distinct licence or licences. The full text of the licence and terms of use can be downloaded here: any person or entity found in breach of one or more terms of the licence may be prosecuted.

THE OPENTYPE FORMAT

The OpenType format is compatible with both Macintosh and Windows platforms. Based on Unicode encoding it can contain up to 65,000 signs* including a number of writing systems (Latin, Greek, Cyrillic, Hebrew, etc.) and numerous signs that allow users to create accurate and sleek typographic compositions

(small capitals, aligned and oldstyle numerals, proportionals and tabulars, ligatures, alternative letters, etc.). The OpenType format is supported by a wide range of software. The dynamic functions are accessed differently depending on the software used.

*A Postscript or Truetype typeface can contain no more than 256 signs.

SUPPORTED LANGUAGES

Afar	French	Malagasy	Silesian
Afrikaans	Gaelic	Malay	Slovak
Albanian	Gagauz	Maltese	Slovenian
Azerbaijani	German	Manx	Somali
Basque	Gikuyu	Maori	Sorbian
Belarusian	Gilbertese	Marquesan	Sotho
Bislama	Greenlandic	Moldavian	Spanish
Bosnian	Guarani	Montenegrin	Setswana
Breton	Haitian	Nauruan	Swati
Catalan	Haitian Creole	Ndebele	Swahili
Chamorro	Hawaiian	Norwegian	Swedish
Chichewa	Hungarian	Occitan	Tahitian
Comorian	Icelandic	Oromo	Tetum
Croatian	Igbo	Palauan	Tok Pisin
Czech	Indonesian	Polish	Tongan
Danish	Irish	Portuguese	Tsonga
Dutch	Italian	Quechua	Tswana
English	Javanese	Romanian	Turkish
Estonian	Kashubian	Romansh	Turkmen
Esperanto	Kinyarwanda	Sami	Tuvaluan
Faroeese	Kirundi	Samoan	Uzbek
Fijian	Luba	Sango	Wallisian
Filipino	Latin	Scottish	Walloon
Finnish	Latvian	Serbian	Welsh
Flemish	Lithuanian	Sesotho	Xhosa
Frison	Luxembourgish	Seychellois	Zulu

ELEMENTARY PRINCIPLES OF USE

To buy or... By buying a typeface you support typeface designers who can dedicate the time necessary for the development of new typefaces (and you are of course enthusiastic at the idea of discovering and using them!)

Copy? By copying and illegally using typefaces, you jeopardise designers and kill their art. In the long term the result will be that you will only have Arial available to use in your compositions (and it would be well deserved!)

Test! 205TF makes test typefaces available. Before downloading them from www.205.tf you must first register. These test versions are not complete and can only be used in models/mock ups. Their use in a commercial context is strictly prohibited.

RESPONSIBILITY

205TF and the typeface designers represented by 205TF pay particular attention to the quality of the typographic design and the technical development of typefaces.

Each typeface has been tested on Macintosh and Windows, the most popular browsers (for webfonts) and on Adobe applications (InDesign, Illustrator, Photoshop) and Office (Word, Excel, Power point).

205TF can not guarantee their correct functioning when used with other operating system or software. 205TF can not be considered responsible for an eventual crash following the installation of a typeface obtained through the www.205.tf website.

REGULAR

Andersen Regular

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ITALIC

Andersen Italic

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

BOLD

Andersen Bold

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

BOLD ITALIC

Andersen Bold Italic

٧٠

CHARACTER MAP

UPPERCASES

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

LOWERCASES

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

SMALL CAPS

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

STANDARD PUNCTUATION

H¿?¡!,:;•'”,..._!|!<>---—()[]{}@¶\$#†‡&®©®™%%‰*

CAPS PUNCTUATION

H¿¡<>--——()[]{}*

FEELING SIGNS

¿?¡!,:;•'”,..._!|!<>---—()[]{}@¶\$#†‡&®©®™™‰*

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

0123456789 €\$f¢£¥¤

PROPORTIONAL
OLD STYLE FIGURES

0123456789 €\$f¢£¥¤

TABULAR LINING
FIGURES (DEFAULT)

0123456789 €\$f¢£¥¤

TABULAR
OLD STYLE FIGURES

0123456789 €\$f¢£¥¤

AUTOMATIC FRACTIONS

1/2 1/4 3/4 489/603

SUPERIORS/INFERIORS

H¹²³⁴⁵⁶⁷⁸⁹₁₂₃₄₅₆₇₈₉
H^adeglmorst

ORDINALS

N^o N^{os} n^o n^{os} N° 1° 1^aSYMBOLS &
MATHEMATICAL SIGNS

- + × ÷ = ≠ ± √ ^ < > ≤ ≥ ~ ≈ ∞ ∠ Δ Ω ∂ ∫ ∑ ∏ μ π °

STANDARD LIGATURES

fb ffb ff fh ffh fi ffi fj ffj fk ffk fl ffl ft ftt ffij fij tt tf

DISCRETIONARY
LIGATURES

ct st sp gy Th

CONTEXTUAL
ALTERNATES

X

ACCENTED UPPERCASES

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü ý þ ÿ

ACCENTED LOWERCASES

à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü ý þ ÿ

ACCENTED SMALL CAPS

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü ý þ ÿ

STYLISTIC ALTERNATES

aeg

ARROWS

← → ↑ ↓ ↗ ↘ ↙ ↚

ORNEMENTS

■ ▲ ► ▼ ◀ ◆ ● ♥

OPENTYPE FEATURES

1. Automatically spaced capitals. 2. Punctuation is optically repositionning 3, 4. Specific small capitals whereas optically reduced capitals. 5. Specific glyphs in several languages. 6, 7, 8, 9. Specific superior and inferior glyphs. 10, 11. Proportional figures.	12, 13. Tabular figures, practical when the user needs alignment in columns. 14. Slashed zero to distinguish with letter O. 15. Standard ligatures automatically correct collision between two characters. 16. Smart ligatures. 17. Specific contextual glyphs. 18. Specific titling capitals.

	FEATURE OFF	FEATURE ON
1. FULL CAPS	Lacassagne	LACASSAGNE
2. CASE SENSITIVE FORMS	(Hôtel-Dieu)	(HÔTEL-DIEU)
3. SMALL CAPS	Caluire-et-Cuire	CALUIRE-ET-CUIRE
4. CAPS TO SMALL CAPS	CALUIRE-ET-CUIRE	CALUIRE-ET-CUIRE
5. LOCALIZED FORMS		
ROMANIAN...	Chişinău Galaţi	Chişinău Galaţi
CATALAN	Paral·lel	Parallel
FRENCH	Il dit: Ah!	Il dit: Ah!
TURKISH...	lafi	lafi
6. ORDINALS	No Nos no nos 1 ^a	N ^o N ^{os} n ^o n ^{os} 1 ^a
7. AUTOMATIC FRACTIONS	1/4 1/2 3/4 889/60	¼ ½ ¾ 889/60
8. SUPERIORS	Mr M ^{lle} 1 ^{er}	M ^r M ^{lle} 1 ^{er}
9. INFERIORS	H ₂ O Fe ₃ O ₄	H ₂ O Fe ₃ O ₄
10. PROPORTIONAL LINING FIGURES	0123456789	0123456789
11. PROPORTIONAL OLD STYLE FIG.	0123456789	0123456789
12. TABULAR LINING FIGURES	0123456789	0123456789
13. TABULAR OLD STYLE FIG.	0123456789	0123456789
14. SLASHED ZERO	0 0 0 0	0 0 0 0
15. LIGATURES	Affiches siffle flight off	Affiches siffle flight off
16. DISCRETIONARY LIGATURES	Activiste esprit	Activiste esprit
17. CONTEXTUAL ALTERNATES	28x32 mm 10x65 mm	28×32 mm 10×65 mm
18. TITLING ALTERNATES	×	×

OPENTYPE FEATURES

The stylistic set function allows to access to specific signs which replace glyphs in the standard set.
A typeface can contain 20 stylistic sets.

	FEATURE OFF	FEATURE ON
STYLISTIC SET 01	--W --E --S --N --NW --NE --SE --SW	← → ↓ ↑ ↗ ↖ ↘ ↙
STYLISTIC SET 02	aàáâãäå	ɑàáâãäå
STYLISTIC SET 03	èéêëēẽëęěœ	eèéêëēẽëęěœ
STYLISTIC SET 04	gĝğğġ	gĝğğġ

OPENTYPE FEATURES

The stylistic set function allows to access to specific signs which replace glyphs in the standard set.
A typeface can contain 20 stylistic sets.

	FEELINGS	FEATURE OFF	FEATURE ON
FEELING SIGNS SET (FINAL SIGN)	ANGER	è_é	⚡
	EXASPERATION	--	⚡
	DISGUST	:S	⚡
	HAPPINESS	:D	⚡
	SURPRISE	O_o	⚡
	HURRY	///	⚡
	SADNESS	:'(	⚡
	MOQUERY	;)	⚡
	LOVE	<3	⚡
	WORRY	° °'	⚡
	FEAR	:-O	⚡
FEELING SIGNS SET (INITIAL SIGN, OPTIONAL)	ANGER	1è_é	⚡
	EXASPERATION	1--	⚡
	DISGUST	1:S	⚡
	HAPPINESS	1:D	⚡
	SURPRISE	1O_o	⚡
	HURRY	1///	⚡
	SADNESS	1:('(	⚡
	MOQUERY	1;)	⚡
	LOVE	1<3	⚡
	WORRY	1° °'	⚡
	FEAR	1:-O	⚡

56 PTS

⌘ Que la campagne
était belle⌘ On était
au milieu de l'été;

32 PTS (REGULAR & ITALIC)

⌘ Que la campagne était belle⌘
On était au milieu de l'été;
les blés agitaient des épis d'un
jaune *magnifique*, l'avoine était

24 PTS (REGULAR & SMALLCAPS)

⌘ QUE LA CAMPAGNE ÉTAIT BELLE⌘ On était au
milieu de l'été; les blés agitaient des épis d'un
jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les
prairies le foin s'élevait en monceaux odorants;
la cigogne se promenait sur ses longues jambes
rouges, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle

16 PTS (REGULAR & SMALLCAPS)

⌘ QUE LA CAMPAGNE ÉTAIT BELLE⌘ On était au milieu de l'été; les blés
agitaient des épis d'un jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les
aprairies le foin s'élevait en monceaux odorants; la cigogne se promenait
sur ses longues jambes rouges, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle
avait apprise de madame sa mère. Autour des champs et des prairies
s'étendaient de grandes forêts coupées de lacs profonds. Oui vraiment,
la campagne était bien belle. Les rayons du soleil éclairaient de tout leur
éclat un vieux domaine entouré de larges fossés, et de grandes forêts

12 PTS (REGULAR & ITALIC)

✧ Que la campagne était belle ✧ On était au milieu de l'été ; les blés agitaient des épis d'un jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les prairies le foin s'élevait en monceaux odorants ; la cigogne se promenait sur ses *longues jambes rouges*, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle avait apprise de madame sa mère. Autour des champs et des prairies s'étendaient de grandes forêts coupées de lacs profonds. ☺ *Oui vraiment, la campagne était bien belle ?* Les rayons du soleil éclairaient de tout leur éclat un vieux domaine entouré de larges fossés, et de grandes feuilles de bardane descendaient du mur jusques dans l'eau ; elles étaient si hautes que les petits enfants pouvaient se cacher dessous, et qu'au milieu d'elles on pouvait trouver une solitude aussi sauvage qu'au centre de la forêt. Dans une de ces retraites une cane avait établi son nid et couvait ses œufs ; *il lui tardait bien de voir ses petits éclore*. Elle ne recevait guère de visites ; car les autres aimaient mieux nager dans les fossés que de venir jusque sous les bardanes pour barboter avec elle. Enfin les œufs commencèrent à crever les uns après les autres ; on entendait *pip-pip* ; c'étaient les petits canards qui vivaient et tendaient leur cou au dehors. *Rap-rap* dirent-ils ensuite en faisant tout

10 PTS (REGULAR & ITALIC)

✧ Que la campagne était belle ✧ On était au milieu de l'été ; les blés agitaient des épis d'un jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les prairies le foin s'élevait en monceaux odorants ; la cigogne se promenait sur ses *longues jambes rouges*, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle avait apprise de madame sa mère. Autour des champs et des prairies s'étendaient de grandes forêts coupées de lacs profonds. ☺ *Oui vraiment, la campagne était bien belle ?* Les rayons du soleil éclairaient de tout leur éclat un vieux domaine entouré de larges fossés, et de grandes feuilles de bardane descendaient du mur jusques dans l'eau ; elles étaient si hautes que les petits enfants pouvaient se cacher dessous, et qu'au milieu d'elles on pouvait trouver une solitude aussi sauvage qu'au centre de la forêt. Dans une de ces retraites une cane avait

établi son nid et couvait ses œufs ; *il lui tardait bien de voir ses petits éclore*. Elle ne recevait guère de visites ; car les autres aimaient mieux nager dans les fossés que de venir jusque sous les bardanes pour barboter avec elle. Enfin les œufs commencèrent à crever les uns après les autres ; on entendait *pip-pip* ; c'étaient les petits canards qui vivaient et tendaient leur cou au dehors. *Rap-rap* dirent-ils ensuite en faisant tout le bruit qu'ils pouvaient. Ils regardaient de tous côtés sous les feuilles vertes, et la mère les laissa faire ; car le vert réjouit les yeux. *Que le monde est grand ?* dirent les petits nouveau-nés à l'endroit même où ils se trouvèrent au sortir de leur œuf. *Vous croyez donc que le monde finit là ?* dit la mère. *Oh ! non, il s'étend bien plus loin, de l'autre côté du jardin, jusque dans es champs du curé ; mais je n'y suis jamais allée. Êtes-vous*

8 PTS (REGULAR & ITALIC)

✧ Que la campagne était belle ✧ On était au milieu de l'été ; les blés agitaient des épis d'un jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les prairies le foin s'élevait en monceaux odorants ; la cigogne se promenait sur ses *longues jambes rouges*, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle avait apprise de madame sa mère. Autour des champs et des prairies s'étendaient de grandes forêts coupées de lacs profonds. ☺ *Oui vraiment, la campagne était bien belle ?* Les rayons du soleil éclairaient de tout leur éclat un vieux domaine entouré de larges fossés, et de grandes feuilles de bardane descendaient du mur jusques dans l'eau ; elles étaient si hautes que les petits enfants pouvaient se cacher dessous, et qu'au milieu d'elles on pouvait trouver une solitude aussi sauvage qu'au centre de la forêt. Dans une de ces retraites une cane avait établi son nid et couvait ses œufs ; il lui tardait bien de voir ses petits éclore. Elle ne recevait guère de visites ; car les autres aimaient mieux nager dans les fossés que de venir jusque sous les bardanes pour barboter avec elle. Enfin les œufs commencèrent à crever les uns après les autres ; on entendait *pip-pip* ;

c'étaient les petits canards qui vivaient et tendaient leur cou au dehors. *Rap-rap* dirent-ils ensuite en faisant tout le bruit qu'ils pouvaient. Ils regardaient de tous côtés sous les feuilles vertes, et la mère les laissa faire ; car le vert réjouit les yeux. *Que le monde est grand ?* dirent les petits nouveau-nés à l'endroit même où ils se trouvèrent au sortir de leur œuf. *Vous croyez donc que le monde finit là ?* dit la mère. *Oh ! non, il s'étend bien plus loin, de l'autre côté du jardin, jusque dans les champs du curé ; mais je n'y suis jamais allée. Êtes-vous tous là ?* continua-t-elle en se levant. *Non, le plus gros œuf n'a pas bougé : Dieu ! que cela dure longtemps ! j'en ai assez. Et elle se mit à couver, mais d'un air contrarié. Eh bien ! Comment cela va-t-il ?* dit une vieille cane qui était venue lui rendre visite. *Il n'y a plus que celui-là que j'ai toutes les peines du monde à faire crever. Regardez un peu les autres : ne trouvez-vous pas que ce sont les plus gentils petits canards qu'on ait jamais vus ? Ils ressemblent tous d'une manière étonnante à leur père ; mais le coquin ne vient pas même me voir. Que je le regarde encore : oui, c'est bien certainement un œuf de dinde. Laissez-le là, et apprenez plutôt aux autres*

6 PTS (REGULAR & ITALIC)

✧ Que la campagne était belle ✧ On était au milieu de l'été ; les blés agitaient des épis d'un jaune magnifique, l'avoine était verte, et dans les prairies le foin s'élevait en monceaux odorants ; la cigogne se promenait sur ses *longues jambes rouges*, en bavardant de l'égyptien, langue qu'elle avait apprise de madame sa mère. Autour des champs et des prairies s'étendaient de grandes forêts coupées de lacs profonds. ☺ *Oui vraiment, la campagne était bien belle ?* Les rayons du soleil éclairaient de tout leur éclat un vieux domaine entouré de larges fossés, et de grandes feuilles de bardane descendaient du mur jusques dans l'eau ; elles étaient si hautes que les petits enfants pouvaient se cacher dessous, et qu'au milieu d'elles on pouvait trouver une solitude aussi sauvage qu'au centre de la forêt. Dans une de ces retraites une cane avait établi son nid et couvait ses œufs ; il lui tardait bien de voir ses petits éclore. Elle ne recevait guère de visites ; car les autres aimaient mieux nager dans les fossés que de venir jusque sous les bardanes pour barboter avec elle. Enfin les œufs commencèrent à crever les uns après les autres ; on entendait *pip-pip* ; c'étaient les petits canards qui vivaient et tendaient leur cou au dehors. *Rap-rap* dirent-ils ensuite en faisant tout le bruit qu'ils pouvaient. Ils regardaient de tous côtés sous les feuilles

vertes, et la mère les laissa faire ; car le vert réjouit les yeux. *Que le monde est grand ?* dirent les petits nouveau-nés à l'endroit même où ils se trouvèrent au sortir de leur œuf. *Vous croyez donc que le monde finit là ?* dit la mère. *Oh ! non, il s'étend bien plus loin, de l'autre côté du jardin, jusque dans les champs du curé ; mais je n'y suis jamais allée. Êtes-vous tous là ?* continua-t-elle en se levant. *Non, le plus gros œuf n'a pas bougé : Dieu ! que cela dure longtemps ! j'en ai assez. Et elle se mit à couver, mais d'un air contrarié. Eh bien ! Comment cela va-t-il ?* dit une vieille cane qui était venue lui rendre visite. *Il n'y a plus que celui-là que j'ai toutes les peines du monde à faire crever. Regardez un peu les autres : ne trouvez-vous pas que ce sont les plus gentils petits canards qu'on ait jamais vus ? Ils ressemblent tous d'une manière étonnante à leur père ; mais le coquin ne vient pas même me voir. Que je le regarde encore : oui, c'est bien certainement un œuf de dinde. Laissez-le là, et apprenez plutôt aux autres enfants à nager. Non, puisque j'ai déjà perdu tant de temps, je puis bien rester à couver un jour ou deux de plus, répondit la cane. Comme vous voudrez, répliqua la vieille ; elle s'en alla. Enfin le gros œuf creva. Pip-pip ! fit le petit, et il sortit. Comme il était grand et vilain ! La cane le regarda et dit : Quel énorme caneton. Il ne ressemble à aucun de nous. Serait-ce vraiment un*

56 PTS

*☿ Che bellezza, fuori,
in campagna☿ Piena
estate: il grano tutto*

32 PTS

*☿ Che bellezza, fuori, in campagna☿
Piena estate: il grano tutto giallo
come l'oro, l'avena verde; il fieno
ammucchiato già nei prati, e la cicogna*

24 PTS

*☿ Che bellezza, fuori, in campagna☿ Piena estate:
il grano tutto giallo come l'oro, l'avena verde;
il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna
dalle lunghe gambe rosse che gli passeggia attorno,
chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egiziano è la*

16 PTS

*☿ Che bellezza, fuori, in campagna☿ Piena estate: il grano tutto giallo come
l'oro, l'avena verde; il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna dalle lunghe
gambe rosse che gli passeggia attorno, chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egi-
ziano è la lingua che le ha insegnato mamma Cicogna. Di là dai campi
e dai prati, ecco i boschi folti e neri; e in mezzo ai boschi, i bei laghi azzurri
e profondi. Oh, fuori, in campagna, è una vera bellezza! Sotto al sole caldo,
c'era una volta un vecchio castello, circondato da profondi fossati; e dal muro
di cinta giù giù sino all'acqua crescevano alte le bardane, così alte e folte,
che un bambino sarebbe potuto star ritto sotto alle foglie più grandi.*

12 PTS

⌘Che bellezza, fuori, in campagna⌘ Piena estate: il grano tutto giallo come l'oro, l'avena verde; il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna dalle lunghe gambe rosse che gli passeggia attorno, chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egiziano è la lingua che le ha insegnato mamma Cicogna. Di là dai campi e dai prati, ecco i boschi folti e neri; e in mezzo ai boschi, i bei laghi azzurri e profondi. Oh, fuori, in campagna, è una vera bellezza! Sotto al sole caldo, c'era una volta un vecchio castello, circondato da profondi fossati; e dal muro di cinta giù giù sino all'acqua crescevano alte le bardane, così alte e folte, che un bambino sarebbe potuto star ritto sotto alle foglie più grandi. Pareva d'essere nel cuore della foresta, là sotto. E là appunto stava un'anitra, nel nido, a covare i suoi piccoli; ma era già quasi noiata, perchè la faccenda durava da un pezzo, e ben di rado le capitava qualche visita. Le altre anitre preferivano diguazzare lietamente nei fossati, anzi che andarla a trovare e starsene sotto le bardane a chiacchierare con lei. Finalmente, un ovo si aperse, e poi un altro, e poi un altro: *¡Pip, Pip!* fecero; e tutti gli anatrini, belli e vivi

10 PTS

⌘Che bellezza, fuori, in campagna⌘ Piena estate: il grano tutto giallo come l'oro, l'avena verde; il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna dalle lunghe gambe rosse che gli passeggia attorno, chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egiziano è la lingua che le ha insegnato mamma Cicogna. Di là dai campi e dai prati, ecco i boschi folti e neri; e in mezzo ai boschi, i bei laghi azzurri e profondi. Oh, fuori, in campagna, è una vera bellezza! Sotto al sole caldo, c'era una volta un vecchio castello, circondato da profondi fossati; e dal muro di cinta giù giù sino all'acqua crescevano alte le bardane, così alte e folte, che un bambino sarebbe potuto star ritto sotto alle foglie più grandi. Pareva d'essere nel cuore della foresta, là sotto. E là appunto stava un'anitra, nel nido, a covare i suoi piccoli; ma era già quasi noiata, perchè la faccenda durava da un pezzo, e ben di rado le capitava qualche visita. Le altre

anitre preferivano diguazzare lietamente nei fossati, anzi che andarla a trovare e starsene sotto le bardane a chiacchierare con lei. Finalmente, un ovo si aperse, e poi un altro, e poi un altro: *¡Pip, Pip!* fecero; e tutti gli anatrini, belli e vivi, misero fuori il capo. *¡Qua qua!* fece la mamma. *¡Qua qua!* risposero i piccoli, e scapparono fuori con tutte le forze loro, e cominciarono a guardarsi attorno, tra le foglie verdi; e la mamma li lasciò guardare quanto volevano, perchè il verde fa bene agli occhi. Com'è grande il mondo! Esclamarono gli anitroccoli. Infatti, ora avevano molto più spazio di quando stavano chiusi nell'ovo. Credete che il mondo sia tutto qui? disse la madre: Il mondo è ben più grande, arriva, dall'altra parte del giardino, sino al podere del parroco; là, io non ci sono ancora mai stata... Ci siete tutti? Tutti uniti, per benino? E fece per alzarsi: No non siete tutti: l'ovo più grosso è sempre qui. Quanto ci

8 PTS

⌘Che bellezza, fuori, in campagna⌘ Piena estate: il grano tutto giallo come l'oro, l'avena verde; il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna dalle lunghe gambe rosse che gli passeggia attorno, chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egiziano è la lingua che le ha insegnato mamma Cicogna. Di là dai campi e dai prati, ecco i boschi folti e neri; e in mezzo ai boschi, i bei laghi azzurri e profondi. Oh, fuori, in campagna, è una vera bellezza! Sotto al sole caldo, c'era una volta un vecchio castello, circondato da profondi fossati; e dal muro di cinta giù giù sino all'acqua crescevano alte le bardane, così alte e folte, che un bambino sarebbe potuto star ritto sotto alle foglie più grandi. Pareva d'essere nel cuore della foresta, là sotto. E là appunto stava un'anitra, nel nido, a covare i suoi piccoli; ma era già quasi noiata, perchè la faccenda durava da un pezzo, e ben di rado le capitava qualche visita. Le altre anitre preferivano diguazzare lietamente nei fossati, anzi che andarla a trovare e starsene sotto le bardane a chiacchierare con lei. Finalmente, un ovo si aperse, e poi un altro, e poi un altro: *¡Pip, Pip!* fecero; e tutti gli anatrini, belli e vivi, misero fuori il capo. *¡Qua qua!* fece la mamma. *¡Qua qua!* risposero i piccoli, e scapparono

fueri con tutte le forze loro, e cominciarono a guardarsi attorno, tra le foglie verdi; e la mamma li lasciò guardare quanto volevano, perchè il verde fa bene agli occhi. Com'è grande il mondo! Esclamarono gli anitroccoli. Infatti, ora avevano molto più spazio di quando stavano chiusi nell'ovo. Credete che il mondo sia tutto qui? disse la madre: Il mondo è ben più grande, arriva, dall'altra parte del giardino, sino al podere del parroco; là, io non ci sono ancora mai stata... Ci siete tutti? Tutti uniti, per benino? E fece per alzarsi: No non siete tutti: l'ovo più grosso è sempre qui. Quanto ci vorrà? Davvero che questa volta ne ho quasi abbastanza! E si rimise a covare. Dunque, come va? Domandò una vecchia anitra venuta a farle visita. Va, che va per le lunghe con uno di questi ovi! Disse l'anitra che covava: Non ci si scorge ancora nemmeno uno screpolo. Ma bisogna tu veda gli altri. Sono i più begli anatrini ch'io abbia mai veduti. Tutti il loro padre, quel mariuolo, che nemmeno è venuto una volta a trovarmi! Lasciami vedere quest'ovo che non vuole scoppiare, replicò l'altra. Bada a me, sarà ovo di tacchina. È toccata a me pure una volta, e ti so dire che ho avuto il mio bel da fare con quei piccoli: avevano una paura dell'acqua... Per quanto chiamassi e sbattessi le ali, non ne venivo a capo. Fammì vedere. Sì, sì, è un ovo di tacchina. E tu lascialo fare, e insegna piuttosto a nuotare agli altri piccini. Oramai ci starò un altro poco, rispose la mamma. Ci sono stata tanto, che poco più, poco meno... Bontà tua! fece la vecchia; e se ne andò. Finalmente, l'ovo grosso si aperse. *¡Pip, Pip!* disse il figliuolo, e scappò fuori. Era grande grande e bruttissimo. L'anitra lo guardò bene. È terribilmente grosso, disse: Nessuno degli altri è così: fosse mai davvero un piccolo tacchino? Si fa presto a vedere. Ma nell'acqua ha da andare, dovessi buttarcelo dentro io, dovessi! Il giorno dopo, il tempo era magnifico: il sole splendeva caldo tra il verde. Mamma Anitra fece la sua comparsa al fossato con tutta la famiglia. Plasch! e saltò nell'acqua. *¡Qua qua!* chiamò; e l'uno dopo l'altro gli anatrini saltarono dentro. L'acqua si richiuse sul loro capo, ma ben presto tornarono a galla, e si misero a nuotare: le gambe si movevano da sé, e tutti andavano benone: anche il brutto anitroccolo bigio nuotava con gli altri. No, non è un tacchino, disse la mamma. Davvero che questa volta ne ho quasi abbastanza! E si rimise a covare. Dunque, come va?

6 PTS

⌘Che bellezza, fuori, in campagna⌘ Piena estate: il grano tutto giallo come l'oro, l'avena verde; il fieno ammucchiato già nei prati, e la cicogna dalle lunghe gambe rosse che gli passeggia attorno, chiacchierando in Egiziano... Perché l'Egiziano è la lingua che le ha insegnato mamma Cicogna. Di là dai campi e dai prati, ecco i boschi folti e neri; e in mezzo ai boschi, i bei laghi azzurri e profondi. Oh, fuori, in campagna, è una vera bellezza! Sotto al sole caldo, c'era una volta un vecchio castello, circondato da profondi fossati; e dal muro di cinta giù giù sino all'acqua crescevano alte le bardane, così alte e folte, che un bambino sarebbe potuto star ritto sotto alle foglie più grandi. Pareva d'essere nel cuore della foresta, là sotto. E là appunto stava un'anitra, nel nido, a covare i suoi piccoli; ma era già quasi noiata, perchè la faccenda durava da un pezzo, e ben di rado le capitava qualche visita. Le altre anitre preferivano diguazzare lietamente nei fossati, anzi che andarla a trovare e starsene sotto le bardane a chiacchierare con lei. Finalmente, un ovo si aperse, e poi un altro, e poi un altro: *¡Pip, Pip!* fecero; e tutti gli anatrini, belli e vivi, misero fuori il capo. *¡Qua qua!* fece la mamma. *¡Qua qua!* risposero i piccoli, e scapparono fuori con tutte le forze loro, e cominciarono a guardarsi attorno, tra le foglie verdi; e la mamma li lasciò guardare quanto volevano, perchè il verde fa bene agli occhi. Com'è grande il mondo! Esclamarono gli anitroccoli. Infatti, ora avevano molto più spazio di quando stavano chiusi nell'ovo. Credete che il mondo sia tutto qui? disse la madre: Il mondo è ben più grande, arriva, dall'altra parte del giardino, sino al podere del parroco; là, io non ci sono ancora mai stata... Ci siete tutti? Tutti uniti, per benino? E fece per alzarsi: No non siete tutti: l'ovo più grosso è sempre qui.

Quanto ci vorrà? Davvero che questa volta ne ho quasi abbastanza! E si rimise a covare. Dunque, come va? Domandò una vecchia anitra venuta a farle visita. Va, che va per le lunghe con uno di questi ovi! Disse l'anitra che covava: Non ci si scorge ancora nemmeno uno screpolo. Ma bisogna tu veda gli altri. Sono i più begli anatrini ch'io abbia mai veduti. Tutti il loro padre, quel mariuolo, che nemmeno è venuto una volta a trovarmi! Lasciami vedere quest'ovo che non vuole scoppiare, replicò l'altra. Bada a me, sarà ovo di tacchina. È toccata a me pure una volta, e ti so dire che ho avuto il mio bel da fare con quei piccoli: avevano una paura dell'acqua... Per quanto chiamassi e sbattessi le ali, non ne venivo a capo. Fammì vedere. Sì, sì, è un ovo di tacchina. E tu lascialo fare, e insegna piuttosto a nuotare agli altri piccini. Oramai ci starò un altro poco, rispose la mamma. Ci sono stata tanto, che poco più, poco meno... Bontà tua! fece la vecchia; e se ne andò. Finalmente, l'ovo grosso si aperse. *¡Pip, Pip!* disse il figliuolo, e scappò fuori. Era grande grande e bruttissimo. L'anitra lo guardò bene. È terribilmente grosso, disse: Nessuno degli altri è così: fosse mai davvero un piccolo tacchino? Si fa presto a vedere. Ma nell'acqua ha da andare, dovessi buttarcelo dentro io, dovessi! Il giorno dopo, il tempo era magnifico: il sole splendeva caldo tra il verde. Mamma Anitra fece la sua comparsa al fossato con tutta la famiglia. Plasch! e saltò nell'acqua. *¡Qua qua!* chiamò; e l'uno dopo l'altro gli anatrini saltarono dentro. L'acqua si richiuse sul loro capo, ma ben presto tornarono a galla, e si misero a nuotare: le gambe si movevano da sé, e tutti andavano benone: anche il brutto anitroccolo bigio nuotava con gli altri. No, non è un tacchino, disse la mamma. Davvero che questa volta ne ho quasi abbastanza! E si rimise a covare. Dunque, come va?

56 PTS

✧ It was a lovely
summer weather
in the country ✧

32 PTS (BOLD & BOLD ITALIC)

✧ It was a lovely summer weather
in the country ✧ and the golden
corn, the green oats, and *the*
haystacks piled up in the meadows

24 PTS

✧ It was a lovely summer weather in the
country ✧ and the golden corn , the green oats,
and the haystacks piled up in the meadows
looked beautiful. The stork walking about
on his long red legs chattered in the Egyptian
language, which he had learnt from his

16 PTS (BOLD, BOLD ITALIC & SMALLCAPS)

✧ It was a lovely summer weather in the country ✧ and the golden
corn , the green oats, and the haystacks piled up in the meadows
looked beautiful. The stork walking about on his *long red legs*
chattered in the Egyptian language, which he had learnt from his
mother. The cornfields and meadows were surrounded by *large*
forests, in the midst of which were deep pools. It was, indeed,
delightful to walk about in the country. IN A SUNNY SPOT STOOD a
pleasant OLD FARM-HOUSE close by a deep river, and from the house

12 PTS

§It was a lovely summer weather in the country§ and the golden corn , the green oats, and the haystacks piled up in the meadows looked beautiful. The stork walking about on his long red legs chattered in the Egyptian language, which he had learnt from his mother. The cornfields and meadows were surrounded by large forests, in the midst of which were deep pools. It was, indeed, delightful to walk about in the country. In a sunny spot stood a pleasant old farm-house close by a deep river, and from the house down to the water side grew great burdock leaves, so high, that under the tallest of them a little child could stand upright. The spot was as wild as the centre of a thick wood. In this snug retreat sat a duck on her nest, watching for her young brood to hatch; she was beginning to get tired of her task, for the little ones were a long time coming out of their shells, and she seldom had any visitors. The other ducks liked much better to swim about in the river than to climb the slippery banks, and sit under a burdock leaf, to have a gossip with her. At length one

10 PTS

§It was a lovely summer weather in the country§ and the golden corn , the green oats, and the haystacks piled up in the meadows looked beautiful. The stork walking about on his long red legs chattered in the Egyptian language, which he had learnt from his mother. The cornfields and meadows were surrounded by large forests, in the midst of which were deep pools. It was, indeed, delightful to walk about in the country. In a sunny spot stood a pleasant old farm-house close by a deep river, and from the house down to the water side grew great burdock leaves, so high, that under the tallest of them a little child could stand upright. The spot was as wild as the centre of a thick wood. In this snug retreat sat a duck on her nest, watching for her young brood to hatch; she was

beginning to get tired of her task, for the little ones were a long time coming out of their shells, and she seldom had any visitors. The other ducks liked much better to swim about in the river than to climb the slippery banks, and sit under a burdock leaf, to have a gossip with her. At length one shell cracked, and then another, and from each egg came a living creature that lifted its head and cried, §Peep, peep§, §Quack, quack§ said the mother, and then they all quacked as well as they could, and looked about them on every side at the large green leaves. Their mother allowed them to look as much as they liked, because green is good for the eyes. "How large the world is" said the young ducks, when they found how much more room they now had than while they were inside the egg-shell. "Do you

8 PTS

§It was a lovely summer weather in the country§ and the golden corn, the green oats, and the haystacks piled up in the meadows looked beautiful. The stork walking about on his long red legs chattered in the Egyptian language, which he had learnt from his mother. The cornfields and meadows were surrounded by large forests, in the midst of which were deep pools. It was, indeed, delightful to walk about in the country. In a sunny spot stood a pleasant old farm-house close by a deep river, and from the house down to the water side grew great burdock leaves, so high, that under the tallest of them a little child could stand upright. The spot was as wild as the centre of a thick wood. In this snug retreat sat a duck on her nest, watching for her young brood to hatch; she was beginning to get tired of her task, for the little ones were a long time coming out of their shells, and she seldom had any visitors. The other ducks liked much better to swim about in the river than to climb the slippery banks, and sit under a burdock leaf, to have

a gossip with her. At length one shell cracked, and then another, and from each egg came a living creature that lifted its head and cried, §Peep, peep§ Quack, quack§ said the mother, and then they all quacked as well as they could, and looked about them on every side at the large green leaves. Their mother allowed them to look as much as they liked, because green is good for the eyes. "How large the world is" said the young ducks, when they found how much more room they now had than while they were inside the egg-shell. "Do you imagine this is the whole world?" asked the mother; "Wait till you have seen the garden; it stretches far beyond that to the parson's field, but I have never ventured to such a distance. Are you all out?" she continued, rising; "No, I declare, the largest egg lies there still. I wonder how long this is to last, I am quite tired of it;" and she seated herself again on the nest "Well, how are you getting on?" asked an old duck, who paid her a visit. "One egg is not hatched yet," said the duck, "it will not break. But just look at

6 PTS

§It was a lovely summer weather in the country§ and the golden corn, the green oats, and the haystacks piled up in the meadows looked beautiful. The stork walking about on his long red legs chattered in the Egyptian language, which he had learnt from his mother. The cornfields and meadows were surrounded by large forests, in the midst of which were deep pools. It was, indeed, delightful to walk about in the country. In a sunny spot stood a pleasant old farm-house close by a deep river, and from the house down to the water side grew great burdock leaves, so high, that under the tallest of them a little child could stand upright. The spot was as wild as the centre of a thick wood. In this snug retreat sat a duck on her nest, watching for her young brood to hatch; she was beginning to get tired of her task, for the little ones were a long time coming out of their shells, and she seldom had any visitors. The other ducks liked much better to swim about in the river than to climb the slippery banks, and sit under a burdock leaf, to have a gossip with her. At length one shell cracked, and then another, and from each egg came a living creature that lifted its head and cried, §Peep, peep§, §Quack, quack§ said the mother, and then they all quacked as well as they could, and looked about them on every side at the large green leaves. Their mother allowed them to look as much as they liked, because green is good for the

eyes. "How large the world is" said the young ducks, when they found how much more room they now had than while they were inside the egg-shell. "Do you imagine this is the whole world?" asked the mother; "Wait till you have seen the garden; it stretches far beyond that to the parson's field, but I have never ventured to such a distance. Are you all out?" she continued, rising; "No, I declare, the largest egg lies there still. I wonder how long this is to last, I am quite tired of it;" and she seated herself again on the nest "Well, how are you getting on?" asked an old duck, who paid her a visit. "One egg is not hatched yet," said the duck, "it will not break. But just look at all the others, are they not the prettiest little ducklings you ever saw? They are the image of their father, who is so unkind, he never comes to see." "Let me see the egg that will not break," said the duck; "I have no doubt it is a turkey's egg. I was persuaded to hatch some once, and after all my care and trouble with the young ones, they were afraid of the water. I quacked and clucked, but all to no purpose. I could not get them to venture in. Let me look at the egg. Yes, that is a turkey's egg; take my advice, leave it where it is and teach the other children to swim. I think I will sit on it a little while longer," said the duck; "as I have sat so long already, a few days will be nothing." "Please yourself," said the old duck, and she went away.

56 PTS

‡Der var så dejligt ude på landet‡ det var sommer, kornet

32 PTS

‡Der var så dejligt ude på landet‡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik

24 PTS

‡Der var så dejligt ude på landet‡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin

16 PTS

‡Der var så dejligt ude på landet‡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin moder. Rundt om ager og eng var der store skove, og midt i skovene dybe søer; jo, der var rigtignok dejligt derude på landet! Midt i solskinnet lå der en gammel herregård med dybe kanaler rundt om, og fra muren og ned til vandet voksede store skræppeblade der var så høje, at små børn kunne stå oprejste under de største; der var lige så vildsomt derinde, som i den tykkeste skov, og her lå en and på sin rede

12 PTS

⚡Der var så dejligt ude på landet⚡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin moder. Rundt om ager og eng var der store skove, og midt i skovene dybe søer; jo, der var rigtignok dejligt derude på landet! Midt i solskinnet lå der en gammel herregård med dybe kanaler rundt om, og fra muren og ned til vandet voksede store skræppeblade, der var så høje, at små børn kunne stå oprejste under de største; der var lige så vildsomt derinde, som i den tykkeste skov, og her lå en and på sin rede; hun skulle ruge sine små ællinger ud, men nu var hun næsten ked af det, fordi det varede så længe, og hun sjældent fik visit; de andre ændter holdt mere af at svømme om i kanalerne, end at løbe op og sidde under et skræppeblad for at snadre med hende. Endelig knagede det ene æg efter det andet: ♀Pip, pip? sagde det, alle æggeblommerne var blevet levende og stak hovedet ud. ♂Rap, rap? sagde hun,

10 PTS

⚡Der var så dejligt ude på landet⚡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin moder. Rundt om ager og eng var der store skove, og midt i skovene dybe søer; jo, der var rigtignok dejligt derude på landet! Midt i solskinnet lå der en gammel herregård med dybe kanaler rundt om, og fra muren og ned til vandet voksede store skræppeblade, der var så høje, at små børn kunne stå oprejste under de største; der var lige så vildsomt derinde, som i den tykkeste skov, og her lå en and på sin rede; hun skulle ruge sine små ællinger ud, men nu var hun næsten ked af det, fordi det varede så længe, og hun sjældent fik visit; de andre ændter holdt mere af at svømme om i kanalerne, end at løbe op

og sidde under et skræppeblad for at snadre med hende. Endelig knagede det ene æg efter det andet: ♀Pip, pip? sagde det, alle æggeblommerne var blevet levende og stak hovedet ud. ♂Rap, rap? sagde hun, og så rappede de sig alt hvad de kunne, og så til alle sider under de grønne blade, og moderen lod dem se så meget de ville, for det grønne er godt for øjnene. Hvor dog verden er stor! sagde alle ungerne; thi de havde nu rigtignok ganske anderledes plads, end da de lå inde i ægget. Tror I, det er hele verden! sagde moderen, den strækker sig langt på den anden side haven, lige ind i præstens mark! men der har jeg aldrig været! I er her dog vel alle sammen! og så rejste hun sig op, nej, jeg har ikke alle! det største æg ligger der endnu; hvor længe skal det vare! nu er jeg snart ked af det! og så lagde hun sig igen. Nå hvordan

8 PTS

⚡Der var så dejligt ude på landet⚡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin moder. Rundt om ager og eng var der store skove, og midt i skovene dybe søer; jo, der var rigtignok dejligt derude på landet! Midt i solskinnet lå der en gammel herregård med dybe kanaler rundt om, og fra muren og ned til vandet voksede store skræppeblade, der var så høje, at små børn kunne stå oprejste under de største; der var lige så vildsomt derinde, som i den tykkeste skov, og her lå en and på sin rede; hun skulle ruge sine små ællinger ud, men nu var hun næsten ked af det, fordi det varede så længe, og hun sjældent fik visit; de andre ændter holdt mere af at svømme om i kanalerne, end at løbe op og sidde under et skræppeblad for at snadre med hende. Endelig knagede det ene æg efter det andet: ♀Pip, pip? sagde det, alle æggeblommerne var blevet levende og stak hovedet ud. ♂Rap, rap? sagde hun, og så rappede de sig alt hvad de kunne, og så til alle sider under de grønne blade, og

moderen lod dem se så meget de ville, for det grønne er godt for øjnene. Hvor dog verden er stor! sagde alle ungerne; thi de havde nu rigtignok ganske anderledes plads, end da de lå inde i ægget. Tror I, det er hele verden! sagde moderen, den strækker sig langt på den anden side haven, lige ind i præstens mark! men der har jeg aldrig været! I er her dog vel alle sammen! og så rejste hun sig op, nej, jeg har ikke alle! det største æg ligger der endnu; hvor længe skal det vare! nu er jeg snart ked af det! og så lagde hun sig igen. Nå hvordan går det? sagde en gammel and, som kom for at gøre visit. Det varer så længe med det ene æg! sagde anden, som lå; der vil ikke gå hul på det! men nu skal du se de andre! de er de dejligste ællinger jeg har set! de ligner alle sammen deres fader, det skarn han kommer ikke og besøge mig. Lad mig se det æg, der ikke vil revne! sagde den gamle. Du kan tro, at det er et kalkunæg! således er jeg også blevet narret engang, og jeg havde min sorg og nød med de unger, for de er bange for vandet, skal jeg sige dig! jeg kunne ikke få dem ud! jeg rappede og snappede, men det hjalp ikke! Lad mig se ægget! jo, det er et kalkunæg! lad du det ligge og lær de andre børn at svømme! Jeg vil dog ligge på det lidt endnu! sagde anden; har jeg nu ligget så længe, så kan jeg ligge dyrehavstiden med! Vær så god! sagde den gamle and, og så gik hun. Endelig revnede det store æg. ♀Pip, pip? sagde ungen og væltede ud; han var så stor og styg. Anden så på ham: "Det er da en forfærdelig stor ælling den!" sagde hun; "ingen af de andre ser sådan ud! det skulle dog vel aldrig være en kalkunkilling!" nå, det skal vi snart komme efter! i vandet skal han, om jeg så selv må sparke ham ud!" Næste dag var det et velsignet, dejligt vejr; solen skinnede på alle de grønne skræpper. Ællingemoderen med hele sin familie kom frem nede ved kanalen: plask! sprang hun i vandet: ♂Rap, rap? sagde hun og den ene ælling plumpede ud efter den anden; vandet slog dem over hovedet, men de kom straks op igen og flød så dejligt; benene gik af sig selv, og alle var de ude, selv den stygge, grå unge svømmede med. "Nej, det er ingen kalkun!" sagde hun; "se hvor dejligt den bruger benene, hvor rank den holder sig! det er min egen unge! i grunden er den dog ganske køn, når man

6 PTS

⚡Der var så dejligt ude på landet⚡ det var sommer, kornet stod gult, havren grøn, høet var rejst i stakke nede i de grønne enge, og der gik storken på sine lange, røde ben og snakkede ægyptisk, for det sprog havde han lært af sin moder. Rundt om ager og eng var der store skove, og midt i skovene dybe søer; jo, der var rigtignok dejligt derude på landet! Midt i solskinnet lå der en gammel herregård med dybe kanaler rundt om, og fra muren og ned til vandet voksede store skræppeblade, der var så høje, at små børn kunne stå oprejste under de største; der var lige så vildsomt derinde, som i den tykkeste skov, og her lå en and på sin rede; hun skulle ruge sine små ællinger ud, men nu var hun næsten ked af det, fordi det varede så længe, og hun sjældent fik visit; de andre ændter holdt mere af at svømme om i kanalerne, end at løbe op og sidde under et skræppeblad for at snadre med hende. Endelig knagede det ene æg efter det andet: ♀Pip, pip? sagde det, alle æggeblommerne var blevet levende og stak hovedet ud. ♂Rap, rap? sagde hun, og så rappede de sig alt hvad de kunne, og så til alle sider under de grønne blade, og moderen lod dem se så meget de ville, for det grønne er godt for øjnene. Hvor dog verden er stor! sagde alle ungerne; thi de havde nu rigtignok ganske anderledes plads, end da de lå inde i ægget. Tror I, det er hele verden! sagde moderen, den strækker sig langt på den anden side haven, lige ind i præstens mark! men der har jeg aldrig været! I er her dog vel alle sammen! og så rejste hun sig op, nej, jeg har ikke alle! det største æg ligger der endnu; hvor længe skal det vare! nu er jeg snart ked af det! og så lagde hun sig igen. Nå hvordan går det? sagde en gammel and, som kom

for at gøre visit. Det varer så længe med det ene æg! sagde anden, som lå; der vil ikke gå hul på det! men nu skal du se de andre! de er de dejligste ællinger jeg har set! de ligner alle sammen deres fader, det skarn han kommer ikke og besøge mig. Lad mig se det æg, der ikke vil revne! sagde den gamle. Du kan tro, at det er et kalkunæg! således er jeg også blevet narret engang, og jeg havde min sorg og nød med de unger, for de er bange for vandet, skal jeg sige dig! jeg kunne ikke få dem ud! jeg rappede og snappede, men det hjalp ikke! Lad mig se ægget! jo, det er et kalkunæg! lad du det ligge og lær de andre børn at svømme! Jeg vil dog ligge på det lidt endnu! sagde anden; har jeg nu ligget så længe, så kan jeg ligge dyrehavstiden med! Vær så god! sagde den gamle and, og så gik hun. Endelig revnede det store æg. ♀Pip, pip? sagde ungen og væltede ud; han var så stor og styg. Anden så på ham: "Det er da en forfærdelig stor ælling den!" sagde hun; "ingen af de andre ser sådan ud! det skulle dog vel aldrig være en kalkunkilling!" nå, det skal vi snart komme efter! i vandet skal han, om jeg så selv må sparke ham ud!" Næste dag var det et velsignet, dejligt vejr; solen skinnede på alle de grønne skræpper. Ællingemoderen med hele sin familie kom frem nede ved kanalen: plask! sprang hun i vandet: ♂Rap, rap? sagde hun og den ene ælling plumpede ud efter den anden; vandet slog dem over hovedet, men de kom straks op igen og flød så dejligt; benene gik af sig selv, og alle var de ude, selv den stygge, grå unge svømmede med. "Nej, det er ingen kalkun!" sagde hun; "se hvor dejligt den bruger benene, hvor rank den holder sig! det er min egen unge! i grunden er den dog ganske køn, når man

---

CAUTION

In order to protect the work of the typeface designer,
this pdf file is locked.
205TF will initiate legal action against anyone unlocking this pdf.

CONTACT

205 Corp.
24, rue Commandant-Faurax
69006 Lyon
France

T. +33 (0)4 37 47 85 69
contact@205.tf

SAS 205 Corp.
SIRET 522 580 430 00026
TVA Intra FR-45522580430

COPYRIGHT

205TF is a trademark of 205 Corp.